

Kázání Růžd'ka 10.1. 2024

Nesoucí a nesení (vstup 689,1)

Introit: *Hospodine, slyš můj hlas, když volám, smiluj se nade mnou, odpověz mi! Mé srdce si opakuje tvoji výzvu: „Hleďte mou tvář.“ Hospodine, tvář tvou hledám. Svoji tvář přede mnou neukrývej, v hněvu nezamítej svého služebníka. Ty jsi byl má pomoc, neodvrhuj mě a neopouštěj, Bože, moje spásu. (Žalm 27, 7-9)*

Píseň 625

Modlitba

Čtení: Nehemjáš 1,1-11

Píseň 576

Text kázání: Marek 2, 1-12

Milí přátelé, bratři a sestry,

v Ježíši Kristu přichází naděje pro každého člověka. Sám Bůh nás vyzývá: „**Hleďte mou tvář!**“ A Pán Ježíš k tomu dodává: „**Kdo hledá, nalézá!**“ Hledáš a nalézáš? Anebo nehledáš a tím pádem nenalézáš? Anebo mi chceš říct, že hledáš, ale nenalézáš? Co byste řekli člověku, bratři a sestry, který říká, že hledá, ale nenalézá? Že hledá málo? Anebo špatně? Nakolik ty sám hledáš Pána? Pán Ježíš řekl, že v Něm budeme nalézat ten pravý život. A taky řekl, že ten kdo bude prosit, dostane míru natřesenou. Dostane od Otce nebeského moc Ducha svatého. **Kdo prosí, dostává, kdo hledá, nalézá a kdo tluče, tomu bude otevřeno!**

Jsi živ z moci Boží, anebo prožíváš bezmoc? Piješ doušky vodu živou, anebo má tvá duše žízeň a ty jsi na suchu? Sytíš se chlebem života, totiž Božím slovem, anebo je ti zle z přetučnělého světa? Chodíš ve víře s Kristem, anebo klopytáš? Skáčeš nevýslovnou radostí, anebo jsi ochromen?

Někdy se, milí přátelé, může zdát, že i když tlučete, tak nikdo neotevívá. A zase je tu otázka. Tlučete na správné dveře? A co když se k těm správným dveřím nemůžete vůbec dostat? Co když je nějaká překážka, která vám to prostě nedovolí? A co když prožíváte tak velkou bezmoc, že nevíte, jak z ní ven? Někdy to může trvat třeba i několik let. Někdy se člověk může modlit za nějakou věc dlouhou dobu, ale věci se nejen nepohnou, nýbrž se dokonce zdá, že se daná situace i zhorší. Máte takové zkušenosti? Máte zkušenosti s tím, že vaše víra chřadla, anebo byla dokonce i ochromena?

A jak to měl ten chromý z toho dnešního příběhu? Byl chromý odjakživa, nebo to způsobila nějaká těžká nemoc? Anebo ho někdo zranil, či se mu snad stal nějaký úraz, protože hazardoval se svým životem? To nevíme. Ale je dost možné, že Bohu mnohokrát vyčítal: „**Proč se to stalo zrovna mně?**“ Možná se ale léta modlil, prosil o uzdravení, o zlepšení podmínek pro svůj život. A výsledek? Žádný, nebo snad horší?

V tom příběhu, milí přátelé, můžeme v jisté podobnosti vidět třeba i sebe. Připadáš si na některé věci sám a nemohoucí? Chtěl by ses v tom pohnout, ale nejde to? Chtěl bys přijít blíže k Bohu, být plný Boží radosti, ale znáš to jen z vyprávění? Chtěl bys zakoušet požehnaný život a přitom máš samé těžkosti? A máš vůbec někoho, kdo tě nese na modlitbách přímo k Ježíši? Toho ochrnutého z našeho příběhu **nesli na loži čtyři lidé**. Čtyři lidé, kterým záleželo na tom chudákově. Čtyři lidé, kteří věřili, že Ježíš mu může pomoci. On sám tomu možná ani nevěřil. Ale tito čtyři ano. Ti věřili. Jak věřili? Věřili tak moc, že hledali cestu k Ježíši i přes překážky. Ježíš byl v domě a učil. A kolem domu byl tak velký zástup, že **tam nebylo ani k hnutí**. Procpat toho ochrnutého i s lůžkem, tam bylo zcela nemožné. Ale ti, kdo věří, ti se nevzdávají. Ti, kdo věří, cestu hledají. Ti, kdo věří, neříkají, nejde to, Ti, kdo věří, nehledají výmluvy, ale způsoby, jak věc zrealizovat. I přes protivenství, i přes překážky. I tito čtyři tu cestu našli. Sice museli rozebrat střechu, ale to v té chvíli byla ideální cesta, jak spustit ochrnutého přímo před Ježíše. **Protože se pro zástup nemohli k němu dostat, odkryli střechu tam, kde byl Ježíš, prorazili otvor a spustili dolů nosítka, na kterých ochrnutý ležel.**

Milí přátelé, ti čtyři, to byli lidé víry a lidé činu! Ti čtyři byli velikou pomocí tomu ochrnutému. Nevíme, jestli ho neznali a popadli ho, když šli kolem, anebo ho naopak moc dobře znali a dlouhodobě se o něho starali. Každopádně tito čtyři byli pro toho ochrnutého lidští andělé. Tedy lidé posláni od Boha. Máš taky takové anděly kolem sebe? Máš kolem

sebe ty, kteří ti pomáhají nést tvé těžké břemeno? Máš kolem sebe ty, kteří tě nesou na modlitbách? Pokud máš, tak jim poděkuj a požehnej. **V každíčkém čase miluje přítel, zrodil se bratrem pro doby soužení.** Tak zní přísloví 17,17. Pokud takové nemáš, pak takové hledej. Každý z nás má možnost požádat starší církve, nebo bratry a sestry, kterým důvěřujeme. Máme možnost se svěřit, že prostě v něčem nemůžeme dál. Že jsme v něčem chromí nebo bezradní.

A víte, co pohnulo Ježíše k uzdravení toho dotyčného? **Když Ježíš viděl jejich víru...** Víra těchto čtyř pohnula nebem! Nikoliv víra toho nemocného. Jak důležití jsou ti, kteří nás nesou na modlitbách! Buďme za ně Bohu vděční, neboť Bůh sám nám bratry a sestry posílá.

Teď se ale na to podívejme ještě z druhé strany. Když ty sám chodíš za Ježíšem, chodíš k Němu jen sám za sebe, anebo na modlitbách myslíš i na druhé? **Je důležité chodit za Ježíšem sám za sebe a čerpat, to je pro naši víru velmi důležité. Ale jistě mi, bratři a sestry, dáte za pravdu, že Pán nás povolává, abychom tento svět, potažmo ty, kteří jsou kolem nás, nesli přinejmenším na modlitbách.** Máme těch nemocných kolem sebe málo? Máme těch duchovně chromých, slepých a hluchých kolem sebe málo? A kolik je těch zbloudilých a tápajících ve tmě? A kolik je těch, kteří se plácají v problémech, které způsobil jejich hřích? Dlouhodobě i v naší zemi zakoušíme např. krizi rodiny, mnoho dětí nemá otce, protože utíkají od zodpovědnosti. Stále častěji ale slyšíme i o matkách, které se zbavují dětí. Závislých na alkoholu a na drogách přibývá velkou měrou. Soudy jsou liknavé a nespravedlivé, věznice a nápravná zařízení jsou přečpaná, dětské domovy jsou přehlcené dětmi a další už není kam dávat. A mnohá politická rozhodnutí situaci ještě zhoršují. Tento svět ztížený mocenskými válkami, tato spotřební společnost požírající sama sebe, rozbité rodiny, kdy jednotlivci nemyslí na své děti, ale na sebe, to je milí přátelé, také ten **chromý dnešní doby!**

A co je úkolem těch, kteří jsou povoláni Ježíšem Kristem? Co je úkolem církve a co je úkolem každého z nás? Přidat se k tomu rozkladu a zahrňování, anebo k slovům soudu? Dobře vám všem, dobře tobě chromá společnosti? Dobře ti tak jednotlivce, můžeš si za to sám? Každý, milí přátelé, si neseme nějaké následky svého jednání. A každý z nás **staneme před soudnou stolicí Kristovou.** Milí přátelé, tady jde o zápas o každou duši! A velmi záleží i na tvé modlitbě. **Žeň je veliká a dělníků tak málo.** Jeden jediný chromý v tom příběhu potřeboval čtyři, aby ho nesli. Čtyři modlitebníci mohou nést jednoho? Děláme to, bratři a sestry? Modlíme se za konkrétní lidi, kteří potřebují, aby se jejich život vskutku změnil? Aby poznali Ježíše Krista a byli vysvobozeni od smrti věčné?

A víte, jaký je ještě úkol církve a každého křesťana? Na modlitbách zástupně vyznávat hříchy těch, kteří se zmítají ve svých vinách. V prvním čtení jsme četli např. o Nehemjášovi, ale modlili se tak Mojžíš i další. Vyznávali hříchy za celý národ. Je to důležité? Když se podíváme do toho našeho příběhu, tak první co řekl Ježíš tomu ochrnutému, nebylo, vezmi své lože a choď, ale **když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému: „Synu, odpouštějí se ti hříchy.“** Nevíme, nakolik zápasil se svou vinou, se svými hříchy, ten ochrnutý, ale díky víře těch čtyř, mu byly nejprve odpuštěny hříchy.

A tak pamatujme na to, bratři a sestry, že teprve odpuštění hříchů může kohokoliv postavit na nohy. A modleme se. Nesme chromou a nemocnou společnost na modlitbách, nesme břemena potřebných a přinášejme je ke Kristu. Ty čtyři nezastavila žádná překážka, aby před Krista toho chromého donesli. A pro jejich víru se stal zázrak. Kéž i naše víra přiměje Ježíše k tomu, aby konal v našich životech i v životech těch, za které se modlíme. Amen. Modlitba Píseň 401

Slovo poslání: Římanům 12, 10-15

Požehnání: A milost Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary i přítomnost Ducha svatého budiž a zůstávej se všemi námi. Amen.

Píseň 418